

Mnenje Evropskega ekonomsko-socialnega odbora o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o podatkih o plačniku, ki spremljajo prenose sredstev

COM(2005) 343 konč. — 2005/0138 (COD)

(2006/C 185/16)

Svet EU je 26. septembra 2005 na podlagi člena 262 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti Evropski ekonomsko-socialni odbor zaprosil za mnenje o zgoraj omenjenem dokumentu.

Strokovna skupina za ekonomsko in monetarno unijo ter ekonomsko in socialno kohezijo, zadolžena za pripravo dela Odbora na tem področju, je mnenje sprejela 23. marca 2006. Poročevalec je bil g. BURANI.

Evropski ekonomsko-socialni odbor je mnenje sprejel na 426. plenarnem zasedanju 20. in 21. aprila 2006 (seja z dne 21. aprila) s 85 glasovi za, 15 glasovi proti in 6 vzdržanimi glasovi.

1. Uvod

1.1 Namen predloga je prenesti Posebno priporočilo VII (SR VII) Projektne skupine za finančno ukrepanje (FATF) v zakonodajo Skupnosti. Namen izdaje tega priporočila pa je „**preprečiti teroristom in drugim kriminalcem**“ neoviran dostop do elektronskega prenosa sredstev ter odkrivanje pojavov take zlorabe ⁽¹⁾. To je samo eden v vrsti predpisov, s katerimi naj bi **zamrznili premoženje teroristov** ⁽²⁾ in **preprečili pranje denarja, pridobljenega s kriminalno dejavnostjo** ⁽³⁾.

1.2 Ukrepi, ki jih je predlagala Komisija, so po obliki enostavni, vendar pa tehtni po svoji vsebini in praktičnih posledicah. Predlog določa **obveznost ponudnikov plačilnih storitev (IPS)** — torej v praksi finančnih ustanov, ki opravljajo prenos sredstev — da **evidentirajo podatke o plačniku, ki morajo spremljati prenos sredstev od plačnikovega IPS do IPS prejemnika plačila**. Določba se nanaša na **prenose sredstev znotraj EU** in z več izjemami in odstopanji tudi na prenose iz in v tretje države.

1.3 EESO se popolnoma strinja glede potrebe po uredbi, ki temelji na členu 95 Pogodbe; poleg tega je ta rešitev dobila predhodno soglasje držav članic in sektorja IPS. Obstaja splošno soglasje, da je primerno sprejeti neposredni izvedbeni instrument — na primer uredbo in ne direktivo — ki bi se lahko po prenosu v nacionalno zakonodajo izvajala na različne

načine. Ukrepi, ki jih predvideva dokument Komisije, so na splošno ustrezni in upravičeni, vendar se EESO **sprašuje, kako učinkoviti bodo v praksi**, vsaj kratkoročno gledano.

1.4 EESO meni, da ima uredba tudi slabe strani; predvideva namreč, da bodo IPS izvajali precej individualnega ocenjevanja in določa tehnične postopke, ki se jim lahko kriminalci zlahka.

2. Splošne ugotovitve in pripombe

2.1 Boj proti „*kriminalni dejavnosti*“ (kakor se včasih organizirani kriminalci imenuje v jeziku Skupnosti, čeprav je skrajni čas, da bi opustili ta evfemizem) je prvič, vsaj teoretično, sistematično obravnaval Svet v Dublinu leta 1996, Svet v Amsterdamu pa je leta 1997 ⁽⁴⁾ sprejel **Akcijski načrt**. Ta načrt je obsegal 30 podrobnih in usklajenih programov, ki jih je bilo treba izvesti najpozneje do konca leta 1998, vendar se jih po osmih letih večina še vedno ne izvaja.

2.2 Pojem organiziranega kriminala je nastajal v zaporednih fazah. Leta 1998 je Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) ⁽⁵⁾ — takrat je to bila Enota za koordinacijo preprečevanja prevar (UCLAF) — opozoril na zelo pogoste **davčne utaje**, ki škodljivo vplivajo na finance Skupnosti, ter jih **pripisal organiziranemu kriminalu**. Pojem je bil razširjen po napadu na newyorška dvojčka in poznejših napadih, da bi se osredotočil predvsem na **terorizem**.

2.3 Na podoben način in istočasno so se oblikovala tudi razmišljanja in usmeritve Projektne skupine za finančno ukrepanje (FATF), ki so jo ustanovile države G8 in ki je še vedno najuglednejši organ za povezavo med vladami. **Pristojnosti FATF**, ki je bila ustanovljena zaradi boja proti pranju denarja

⁽¹⁾ FATF, „Popravljen pojasnjevalna opomba k Posebnemu priporočilu VII: Elektronski prenosi“.

⁽²⁾ Uredbi Sveta (EU) št. 2580/2001 in 881/2002.

⁽³⁾ Direktivi 91/308/EGS, 2001/97/ES itd.

⁽⁴⁾ Akcijski načrt za boj proti organiziranemu kriminalu, UL C 251 z dne 15. 8. 1997.

⁽⁵⁾ COM(1998) 276 konč.: Zaščita finančnih interesov Evropskih skupnosti – Boj proti goljufijam – letno poročilo za leto 1997.

kriminalnega izvora, **so se razširile in zajele vse vrste s terorizmom povezanih finančnih dejavnosti**. Devet posebnih priporočil te skupine je še posebej pomembnih, večina pa jih je bila prenesena v zakonodajo Skupnosti o pranju denarja in plačilnih sistemih. Ta predlog uresničuje Posebno priporočilo VII o „elektronskih prenosih“, ki jih izvajajo teroristi „in drugi kriminalci“.

2.4 Jezik, ki se uporablja v predlogu, bi poenostavili, če bi sprejeli koncept, da so **finančne dejavnosti**, ki so povezane s terorizmom ali organiziranim kriminalom, **svetovni pojav**, proti kateremu se moramo boriti skupaj; nenazadnje je to pomembno za boj proti temu pojavu *na terenu*. Sedaj se govori bodisi o enem bodisi o drugem tako na ravni Skupnosti kakor tudi na nacionalni ravni; veliko sprejetih pobud včasih govori o „organiziranem kriminalu, vključno s terorizmom“ in včasih o „terorizmu in drugih kriminalnih dejavnostih“. Včasih je težko (za preiskovalne organe in še bolj za IPS) razvrstiti ilegalne dejavnosti na posebno področje, zlasti če upoštevamo, da sta **terorizem in organizirani kriminal povezana** na številnih področjih, kot so: tihotapljenje orožja in drog, nelegalno priseljevanje, ponarejanje denarja, ponarejanje dokumentov in tako naprej.

2.5 Če gre za boj proti nezakonitim *finančnim dejavnostim*, sta torej organizirani kriminal in terorizem **dva vidika enega pojava**. Vtis, da se to dejstvo včasih zanemarja, daje tudi obrazložitveni memorandum, ki večkrat omenja „**boj proti pranju denarja in financiranju terorizma**“. EESO zaenkrat ne želi dajati pripomb na predlagane ukrepe, vendar je prepričan, da je ta izraz zavajajoč — zaradi razlogov, ki bodo podrobneje pojasnjeni v pripombah k posameznim členom; jasno mora biti torej, da gre za organizirani kriminal in terorizem.

2.6 Po drugi strani pa se je nejasnost teh dveh pojmov pojavila prav v besedilih FATF: skupni naslov devetih posebnih priporočil, omenjenih v točki 2.3, je „Financiranje terorizma“ (brez posebnih pojasnil); naslov razlagalne pripombe k posebnim priporočilom je „Posebna priporočila o financiranju terorizma“⁽⁶⁾, medtem ko besedilo omenja „preprečevanje neoviranega dostopa teroristom in drugim kriminalcem ...“⁽⁷⁾. Komisija je povzela to razliko pri prenosu priporočila FATF in tako uvršča predlog uredbe v ukrepe za **boj proti terorizmu**. EESO verjame, da bi bilo treba to uredbo obravnavati kot enega izmed vrste splošnih ukrepov za boj proti **pranju denarja in organiziranemu kriminalu**. Razlika ni pomembna s pravne stališča, vendar pa je pomembna pri praktičnem izvajanju, kar bomo poskušali pokazati v naslednjih pripombah.

⁽⁶⁾ Posebna priporočila o financiranju terorizma

⁽⁷⁾ Preprečevanje neoviranega dostopa teroristom in drugim kriminalcem.

3. Pripombe na besedilo predloga

3.1 **Člen 2: Obseg uporabe.** Ta uredba se uporablja za prenose sredstev, ki jih pošlje ali prejme izvajalec plačilnih storitev, ustanovljen v Skupnosti, ter za plačnike ali prejemnike plačil, ustanovljene v Skupnosti; uporablja se tudi (člen 7) za prenose sredstev iz Skupnosti na prejemnike plačil, ustanovljene zunaj Skupnosti, in z nekaj prilagoditvami na prenose sredstev iz tretjih držav v Skupnost (člen 8).

3.1.1 Uredba se ne nanaša na prenose sredstev, ki izhajajo iz **gospodarskih poslov** in so izvedeni z uporabo kreditne ali plačilne kartice, pod pogojem, da vse prenose sredstev spremlja posebna **identifikacijska oznaka**, ki omogoča, da se **posel izsledi nazaj do plačnika**. E-denar (tj. prenos s predplačilnimi karticami) ni izrecno niti izključen niti vključen. IPS bodo dali pripombe na tehnične postopke, EESO pa opozarja, da se postopek prenosa s karticami razlikuje od plačilnega naloga, saj plačnikov IPS (ki se mu pošlje bančni izpisek s podrobnimi podatki o transakcijah s kartico) ne ve, kakšne dejavnosti opravlja prejemnik plačila ali v kakšnem odnosu sta plačnik in prejemnik plačila. V velikem številu primerov ne samo, da **ne bo mogoče ločiti gospodarskih od negospodarskih poslov**, ampak bo pogosto iz tehničnih razlogov nemogoče izslediti plačnika.

3.2 **Člen 5: Podatki, ki spremljajo prenose sredstev in vodenje evidence.** Izvajalci plačilnih storitev morajo zagotoviti, da prenose sredstev spremljajo popolni podatki o plačniku, katerih **celovitost in zanesljivost prej preverijo in potrdijo**. Vendar za prenose sredstev prejemnikov plačil zunaj Skupnosti v znesku do 1.000 EUR izvajalci plačilnih storitev „lahko“ določijo obseg tovrstnega preverjanja. Čeprav je prilagodljivost razumna in realistična, se s tem omogoča tudi precej finančnih transakcij, ki se **razvrščajo v kategorijo „nakazila priseljencev“**, vendar samo navidezno namenjena plačnikovi družini v matični državi. Poleg tega je preverjanje (ki se praviloma zahteva za vse druge plačilne naloge) pri teh vrstah prenosov sredstev problematično, saj gre pogosto za prenose gotovine, ki jih opravlja veliko posameznikov prek različnih IPS; izsleditev teh posameznikov nima nobenega praktičnega pomena.

3.2.1 V vsakem primeru bodo IPS morali uvesti ločene, drage in nepotrebne postopke, če naj se nakazila, manjša od 1000 EUR, izvzamejo iz nadzora; bolje bi bilo, če bi se besedilo člena nanašalo na določbe o boju proti pranju denarja, ki se že uporabljajo za nakazila plačnikov, ki nimajo tekočega računa.

3.3 Člen 9: Prenosi sredstev, pri katerih so odsotni podatki o plačniku. Po členu 6 mora IPS, ki začne prenos, zagotoviti informacije o plačniku IPS prejemnika plačila. Če ti podatki manjkajo ali so nepopolni, jih mora IPS prejemnika plačila zahtevati od plačnikovega IPS, lahko pa tudi zavrne izplačilo, ga ustavi ali opravi prenos na svojo lastno odgovornost ob primernem upoštevanju določb o boju proti pranju denarja. Če IPS plačnika večkrat zapored ne zagotovi zahtevanih podatkov, IPS prejemnika plačila **zavrne vse prenose sredstev od tega IPS ali prekine svoj poslovni odnos z njim.** To odločitev je treba sporočiti „organom, pristojnim za boj proti pranju denarja ali financiranju terorizma“.

3.3.1 Iz zahteve po prenehanju poslovnih odnosov med kreditnimi institucijami v navedenih primerih izhaja vprašanje *sorazmernosti*: poslovni odnosi med mednarodnimi kreditnimi institucijami niso omejeni na prenos denarja, ki običajno predstavlja le majhen delež vseh finančnih transakcij, vključno s kreditnimi linijami, storitvami, transakcijami z vrednostnimi papirji itd., katerih vrednost je neprimerno večja kakor tista, ki je povezana z nezakonitim (ali domnevno nezakonitim) prenosom denarnih sredstev. *Takojšnja* prekinitve poslovnih odnosov, kakor jo predlaga Komisija, bi povzročila veliko in neupravičeno škodo IPS in njihovim strankam.

3.3.2 Uporaba izraza „pristojni organi“ je povezana z vprašanjem, opisanem v uvodu k temu mnenju. Zavedati se je treba, da splošni predpisi o boju proti pranju denarja določajo veliko odgovornost (tudi v smislu kazenske odgovornosti) IPS in njihovega osebja. Včasih je težko reči, ali se lahko transakcija, ki zgleда „sumljiva“, pripiše „splošnemu“ kriminalu ali terorizmu. Vsaka država ima različne preiskovalne in izvršilne organe: kriminalistično policijo (včasih sestavljeno iz dveh ločenih organov), finančno policijo, carino, tajne službe. Če ni natančnih podatkov, bo IPS moral sam ugotoviti, kateri **organ je treba obvestiti.** Uredba torej zahteva, da IPS sprejemajo odločitve, ki presegajo njihove poklicne pristojnosti.

3.3.3 Zaradi tega je potrebna določba, ki bi od držav članic zahtevala ustanovitev **ene točke za stike**, ki bi sprejemala poročila in jih posredovala pristojnim preiskovalnim organom⁽⁸⁾. Ta ukrep je bil predviden tudi v akcijskem načrtu Sveta leta 1997.

3.4 Člen 10: Ocena na podlagi tveganja. Ta člen določa, da mora IPS nepopolne podatke o plačniku obravnavati kot razlog za dvom in o tem obvestiti pristojne organe. Določba daje pravico IPS, da za vsak primer posebej ugotavlja, ali gre za

⁽⁸⁾ Potreba po eni sami točki za stike ni nova, EESO pa ne prvi, ki to potrebo poudarja, saj je bila navedena že v akcijskem načrtu Sveta iz leta 1997, omenjenem v točki 2.1 zgoraj, po katerem bi vsaka država članica morala ustanoviti *eno točko za stike*, ki bi zagotavljala dostop do vseh organov kazenskega pregona. Od takrat je minilo več let in ta organ še vedno ne obstaja, sodelovanje med preiskovalnimi organi in organi kazenskega pregona (tako na nacionalni kakor tudi na ravni Skupnosti) je pa še vedno problem, ki ni v celoti rešen.

napako, izpuščene podatke ali „resnično“ sumljiv primer, kar bi lahko bila težka naloga, če upoštevamo, da mora vsak IPS vsak dan obravnavati precejšnje število transakcij. Na poročanje o sumljivih primerih se nanašajo tudi pripombe iz točk 3.3.2 in 3.3.3.

3.5 Člen 13: Tehnične omejitve. Določbe tega člena se nanašajo na prenose iz tretjih držav; IPS prejemnika plačila mora voditi evidenco podatkov o plačniku vsaj pet let, ne glede na to, ali so podatki popolni ali ne. Če ima izvajalec posredniških plačilnih storitev sedež v Skupnosti, mora o pomanjkljivosti podatkov obvestiti IPS prejemnika plačila. V zvezi s tem bi Odbor rad opozoril samo na to, da bi lahko bilo tako dolgo hranjenje podatkov precejšnja obremenitev in bi zahtevala kopičenje ogromnega števila podatkov; ta določba je upravičena le, če se od nje pričakuje *resnična* uporabnost. Mogoče bi bilo treba v tej fazi o tem premisliti in zahtevati le podatke v zvezi z zneski, ki presegajo določeni znesek.

3.6 Člen 14: Obveznosti sodelovanja. IPS mora **sodelovati** z organi, pristojnimi za boj proti pranju denarja in financiranju terorizma, ter **nemudoma zagotoviti podatke in informacije, s katerimi razpolagajo.** Ti organi lahko uporabijo podatke „samo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja in preganjanja pranja denarja ali financiranja terorizma“.

3.6.1 Evropski ekonomsko-socialni odbor v **celoti podpira** te določbe. Dodati želi samo še eno pripombo glede zahtev nekaterih krogov, ki so **izrazili zadržke** v zvezi z možno omilitvijo določb o varovanju zasebnosti. Družba mora zaradi pomembnejšega interesa (ki je povezan z bojem proti skrajno resnim grožnjam družbi) v nekaterih primerih **odstopiti od ključnih načel**, da bi zagotovila svojo varnost. Obveznost organov oblasti, da smejo uporabiti informacije le za določene namene, je varstvo pred kakršno koli zlorabo. Poudariti je treba tudi to, da se osebe, ki pošiljajo sredstva organom, ki se zavzemajo za „resnično“ družbeno ali javno korist, nimajo česa bati, saj ne gre niti za utajo davkov niti za kršitev zakona ali kaznivo dejanje.

3.6.2 Po drugi strani se je treba vprašati, kako učinkoviti so ti ukrepi v **praktičnem smislu.** Za IPS bi moralo veljati pravilo „spoznaj svojo stranko“, saj bi to omogočilo opustitev kontrol in poročanja o strankah, katerih zanesljivost je znana in dokazana. Čeprav pa je to pravilo precej enostavno za uporabo v primeru prejemnikov plačil, bi bilo veliko bolj zapleteno in mučno preverjati plačnike, zlasti v primeru prenosov, za katere se uporabljajo postopki iz točke 3.1.1 zgoraj.

3.7 **Člen 19: Prenosi sredstev na dobrodelne organizacije v državi članici.** Z odstopanjem od določb člena 5 lahko države članice izvzamejo IPS od zahteve po usklajenosti z določbami o zagotavljanju plačnikovih identifikacijskih podatkov, če se sredstva pošiljajo **organizacijam, ki opravljajo dobrodelne, religiozne, kulturne, izobraževalne, družbene, društvene ali okoljske dejavnosti ali podpirajo trajnostni razvoj**, če:

- a) morajo te organizacije poročati javnim oblastem in če so pod njenim nadzorom ali morajo izpolnjevati pogoje zunanje revizije;
- b) posamezni prenos znaša največ 150 EUR;
- c) se prenosi opravljajo samo znotraj države članice.

3.7.1 Države članice, ki uporabljajo predvideno izvzetje, bodo nedvomno zelo težko vodile evidenco teh organizacij in spremljale skladnost s predpisi. Poleg tega naj bi IPS za vsak primer posebej potrdil, da je plačnik na „beli listi“, ki se redno dopolnjuje, kar je vsekakor zelo težka zahteva. Vendar so v različnih državah razmere drugačne: v državah z neustreznimi predpisi bo težje izpolniti pogoj iz točke 3.7 a).

3.7.2 Izjema, ki jo predlog predvideva, temelji na domnevi, da so družbeni cilji teh organizacij sami po sebi zadostna garancija, da sredstva ne bodo zlorabljeni. To velja za večino teh organizacij — za dobro znane organizacije in akcije zbiranja prispevkov v primeru elementarnih nesreč — vendar je dejstvo tudi to, da teroristi izrabljajo kot krinko nekatere izmed manjših, manj znanih organizacij, ki si baje prizadevajo za družbeno ali javno korist. Predpisi ne smejo izvajati diskriminacije na osnovi religioznega prepričanja v zvezi z dejavnostmi iz zadnjega dela točke 3.7; vendar pa je dobro znano dejstvo, da so nepridobitne organizacije včasih na videz neškodljiva „krinka“ za financiranje terorizma, katerega nevarna narava se pokaže šele pozneje. Skratka, poleg „preglednih“ nevladnih organizacij obstajajo tudi takšne, ki jih je treba pozorno nadzirati — vprašanje pa je, kako jih izslediti.

3.7.3 Predlog zanemara tudi možnost, da bi lahko **kriminalne organizacije**, ki niso nujno teroristične organizacije, uporabljale nepridobitne organizacije kot krinko. Dobički iz razpečevanja drog, prostitucije in izsiljevanja manjšega obsega se lahko z lahkoto predstavijo kot donacije nepridobitnim orga-

nizacijam s privlačnimi imeni, katerih predstavniki so (vsaj po vednosti nepridobitnih organizacij) izven vsakega dvoma. Posredni sistemi spremljanja dejansko obstajajo in lahko razjasnijo nekatere sumljive primere: za to vrsto dejavnosti so, na primer, značilna pogosta vplačila istih posameznikov, ki se vedno izvajajo v gotovini. Te metode so dobro znane kriminalcem, ki pa so dovolj previdni, da opravijo več delnih plačil pri različnih IPS itd. Pogosta plačila, ki jih vedno izvajajo isti plačniki, bi lahko na primer vzbudila predvsem dvom **IPS prejemnika plačila**. Vendar bi se lahko s sedanjimi sistemi elektronskega shranjevanja ta način spremljanja izvajal le z namenskimi, prilagojenimi programi, kar je nedvomno težko izvedljivo.

3.7.4 Zaradi tega EESO poudarja, da je **izjema** (v zvezi s katero uredba prepušča IPS, da o namenu, spremljanju, zanesljivosti predstavnikov itd. odločajo po svoji lastni presoji in na podlagi informacij, s katerimi razpolagajo) **pomanjkljivost v sistemu**. Tudi če bodo IPS pripravljene sodelovati, njihova pripravljenost ne bo nikoli dovolj za preprečevanje pranja denarja in financiranja kriminala, torej morajo biti organi oblasti (pred vsemi drugimi) dejavni in **sporočati imena sumljivih oseb**. Za ta namen pa se mora uresničiti zamisel o osrednjem organu, o katerem smo razpravljali zgoraj.

3.7.5 EESO bi rad opozoril ustrezne organe oblasti na še eno zadevo. Informacije se, razen v primeru neposrednega obvestila IPS, hranijo ponavadi pet let, torej jih lahko organi oblasti uporabijo pri *dokazovanju že storjenih kaznivih dejanj*. Zaradi tega se uporabljajo večinoma za *pridobivanje dokazov* in ne kot ukrepi za preprečevanje ali nadzor. Zato se je pri tem treba vprašati, kako bo mogoče izločiti posamezne primere iz več sto milijonov transakcij, ki se evidentirajo v več letih.

3.7.6 Nazadnje je treba poudariti, da obrazložiteni memorandum o uredbi niti enkrat ne poskuša predvideti **stroškov sistema** v primerjavi z možnimi koristmi. Vsi IPS nimajo ustreznih sredstev za uskladitev z določbami in celo za tiste, ki imajo ustrezna sredstva, bo to predstavljalo dodatno obremenitev in organizacijske ovire, katerih stroški se bodo neizogibno prenesli na vse uporabnike plačilnih sistemov. Ta žrtev je sprejemljiva le, če lahko nova uredba pokaže posebne, otipljive koristi.

V Bruslju, 21. aprila 2006

Predsednica

Evropskega ekonomsko-socialnega odbora

Anne-Marie SIGMUND

DODATEK

k Mnenju Evropskega ekonomsko-socialnega odbora

Naslednji amandmaji, ki so prejeli najmanj četrtino oddanih glasov, so bili zavrženi med razpravo na plenarnem zasedanju (člen 54(3) Poslovnika):

Točka 3.7.2

Se spremeni:

~~Izjema, ki jo predlog predvideva, temelji na domnevi, da so družbeni cilji teh organizacij zadostna garancija, da sredstva ne bodo zlorabljena. To velja za večino teh organizacij, in akcije zbiranja prispevkov v primeru elementarnih nesreč. Vendar je dejstvo tudi to, da teroristi nekatere izmed njih izrabljajo kot krinko—nekatero izmed neštetihih manjših, manj znanih organizacij, ki si prizadevajo za družbeno ali javno korist. Predpisi ne smejo izvajati diskriminacije na osnovi religioznega prepričanja v zvezi z dejavnostmi iz zadnjega dela točke 3.7; vendar pa je dobro znano dejstvo, da so nepridobitne organizacije pogosto na videz neškodljiva „krinka“ za financiranje terorizma, katerega nevarna narava se pokaže šele pozneje. Skratka, poleg „preglednih“ nevladnih organizacij obstajajo tudi takšne, ki jih je treba pozorno nadzirati — vprašanje pa je, kako jih izslediti.~~

Obrazložitev

Bo podano ustno.

Izid glasovanja:

za: 37

proti: 44

vzdržani: 8

Točka 3.7.4

Se spremeni:

~~„Zaradi tega EESO poudarja, da Čeprav bi lahko bile določbe o je izjemi (v zvezi s katero uredba prepušča IPS, da o namenu, spremljanju, zanesljivosti predstavnikov itd. odločajo po svoji lastni presoji in na podlagi informacij, s katerimi razpolagajo) pomanjkljivost v sistemu, so upravičene zaradi vloge nevladnih organizacij v demokratični družbi. Tudi če bodo IPS pripravljeni sodelovati, njihova pripravljenost ne bo nikoli dovolj za preprečevanje pranja denarja in financiranja kriminala, torej morajo biti aktivni predvsem organi oblasti in sporočati imena sumljivih oseb. Za ta namen pa se mora uresničiti zamisel o osrednjem organu, o katerem smo razpravljali zgoraj.“~~

Obrazložitev

Razlaga predlaganih črtanj je razvidna iz vstavljenega dela stavka. Odpor med nevladnimi organizacijami proti predpisom, ki jih predlaga FATF (Financial Action Task Force, projektna skupina za finančno ukrepanje), je velik. Poleg tega bi opredelitev EESO za te predpise močno obremenjevala njegove odnose z nevladnimi organizacijami.

Izid glasovanja:

za: 43

proti: 52

vzdržani: 7